

ἂν εἶναι δυνατόν !, νὰ εἰσελθῶ εἰς τὰς ἰδέας του, νὰ παρακολουθῶ τὰς σκέψεις του.

Τί νὰ σκέπτεται; ... Τὸν ἀποσχολεῦν αὐτὰ τὰ μεγάλα σημερινὰ ζητήματα ποῦ μᾶς ἔχουν ἀνω-κατω ; Λιθοθάνεται πικρίαν διὰ τὸ οἶμα ποῦ χύνεται ἡ ζηλεύει τυχόν τὰ πλεῖστα τῶν ἐξεπλιστῶν ; Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν τὸν κυριεύουν συναισθήματα, διότι καμμίαν ἐκδήλωσιν χυρᾶς ἢ συγκινήσεως δὲν ἀλλοιώνει τὴν γαλήνην τοῦ προσώπου του. Πότε-πότε μόνον κλείει ἡρέμα τὰ βλέφαρα τῶν ματιῶν του διὰ νὰ βυθισθῆ φαίνεται σὲ κανέναν βαθὺν στοχασμὸν.

Μελανότι ἐλκύει τὴν προσοχὴν ὅλων, αὐτὸς δὲν προσέχει κανέναν. Καὶ ἔταν γαρμιά φερὰ τὸν ἐνοχλήσῃ, τίς μὲ ἓνα ἑλαφρὸν ψί, ψί, ψί, στρέφει νοηγεῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ρίπτει εἰς αὐτὸν τὸν ἀδιάκριτον ἓνα στιγμιαῖον βλέμμα τελευταίας περιφρονήσεως.

« Ἄ! Ἄυτοὶ οἱ φιλόσοφοι! Τί ἀδιάφοροι ποῦ εἶναι ! Ἐγὼ νομίζω πῶς ὅλοι τους ἔχουν κατὶ ἀπὸ ματαιοδοξίαν καὶ ὑπεροψίαν. »

Ἄν εἰμπεροῦσα νὰ τοῦ ἀποσπάσω λέξεις, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ συνεννοηθῶ μολύ του! (Ὁ) μὲ ἦτο εὐχάριστον νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὰς ἰδέας του. Ἐπεθυμοῦσα πολὺ νὰ γνωρίσω τὰς σκέψεις του. Καὶ δὲν ἤθελα νὰ ἀκούσω ἀπὸ τὸ στόμα του περὶ πολιτικῆς (ἐθελόθηκα πλεόν αὐτὲς τῆς ἐμιλίας) οὔτε θὰ ἔθιγα κανέναν δύσκολον θέμα (δὲν εἶμαι δὲ καὶ φτιασμένος γιὰ τὰ πολὺ σοβαρὰ, ὅπως αὐτὸς). Εἶχα κάποιον ἐνδιαφέρον νὰ μάθω τὴν θεωρίαν του δι' ἓνα ζήτημα πολὺ κοινόν. Ἀπλοῦστατα διὰ τὸν «ἔρωτα». Καὶ εἶχα τὴν περιέργειαν αὐτὴν, διότι ὁ ἴδιος μὲν ἔδωκε κάποτε ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο (ἀλλ' αὐτό, πρᾶγμαλῶ, μεταξύ μας).

Ἐκαμνα αὐτὰς τὰς σκέψεις εἰς τὸν νοῦν, ἐνῶ αὐτὸς ἐξηκολούθει ἐντροφῶν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν λογισμῶν του.

Ἄλλὰ... τί περίεργον πρᾶγμα! Τὸν βλέπω αἴφνης ὄχι νὰ σηκώνεται, ἀλλὰ νὰ ἀνακηρᾷ, αὐτὸς ποῦ ἐπὶ τόσῃ ὥρᾳ μᾶς ἐξέπληττε μὲ τὴν παγερὰν ἀκινήσιάν του, νὰ ἀνακηρᾷ ἀπὸ τὴν θέσιν του διὰ μιᾶς καὶ νὰ φεύγῃ μὲ μίαν ἀπτόμορον μεταβολήν. Δὲν ἀντελήφθην νὰ τοῦ συνῆθῃ τίποτε, οὔτε νὰ τὸν ἐρώναξῃ κανείς.

Ξεύρετε λοιπὸν διατὶ ἀνετινάχθη;... Εἶδε τὸν μικρὸν ὑπηρέτην τοῦ καταστήματος νὰ εἰσελθῆ, κρατῶν ἓνα χαρτὶ μὲ κόκκαλα ! Ἐγνώρισε πῶς ἦτο τὸ φαργὶ του.

Ἄλλὰ ἀπίστευτον πρᾶγμα! νὰ κυριεύηται ἀπὸ τόσῃ βουλιμίαν!

« Ἄ! Ἄυτοὶ οἱ φιλόσοφοι!... Ἐχουν καὶ αὐτοὶ τὰς ἀδυναμίας των. »

(Πᾶτρι)

G.

Εἰς τὸ κακοῦργιοδικεῖον

Μεταφῶ καταγορομένων :

— Ὁμιλεῖ λαμπρὰ ὁ δικηγόρος σου.

— Ναι, ἀλλὰ εἶνε μεγάλος ψεύστης. Ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶμαι τόσο τιμῶς.